

свитери тѣ. Защо то тѣмъ само, въ лице то на Апостолы тѣ, Иисусъ Христосъ е вржчилъ ключеве тѣ на царство то небесно и далъ право да врзувать и разврзувать. За това и въ Апостолскѣ тѣ черковѣ, какъ то сѣ налагали духовны наказанія, така сѣ и освобождавали отъ тѣхъ само Апостоли тѣ, освѣнь това отци тѣ на черковѣ тѣ ясно свидѣтелствувать, че това право е принадлежало всегда и трѣбва да принадлежи само на священници тѣ, разумѣва сѣ, духовны и мѣрскы. Святой Златоустъ говори: Отець всичкый тѣ съдъ е далъ Сыну, а Сынъ всичкый тѣ съдъ е далъ на священници тѣ. (De Sacerdot. li. 111).

ЛИЦА ТА, КОИ ТО СЯ КАЖЪТЪ.

Лица та, кои то иматъ нуждѣ отъ това таинство сѣ всичкы тѣ вѣрующи, освѣнь младенци тѣ; защо то всичкы сѣ грѣшници: *Ако речежъ,* говори св. Апостоль Іоаннь, *защо нѣмаме грѣхъ,* *лъжеме себе си,* и истина нѣма въ насъ. (1. Іоан. гл. 1, ст. 8.). При това приходящи тѣ къмъ това таинство, дължни сѣ на прѣдъ да прѣбывавать въ говѣніе, въ постъ и молитвѣ, по установленіе то на нашѣ тѣ Православнѣ Черковѣ. Спорѣдъ състояніе то и изыскваніе то на съвѣсть тѣ може да сѣ приима Таинство то на Покаяніе то въ всѣко врѣмя.

Нека сѣ почюдимъ, братія, на безпрѣдѣлнѣ тѣ премждрость и благость Божіѣ, коя то